

Ilmapatjojen CPR-toiminto on hyödytön?

Esa Soppi LKT, dosentti, Carital Group, Helsinki. Ansa Iivanainen TtL, Leila Sikanen TtM, Elina Jouppila-Kupiainen TtM, Mikkeli ammattikorkeakoulu, Mikkeli.

Johdanto

Teho-osastoilla olevat potilaat ovat hyvin sairaita ja tästä syystä potilaat ovat riskissä altistua akutisti elintointiohjelman palauttamiseksi kardiopulmonaalaiseen resuskitatioon (CPR) ja toisaalta painehaavojen syntymiselle. Painehaavojen esiintyminen tehohoidossa on viimeisten 20 vuoden aikana vähentynyt noin kolmasosan (noin 30 %:sta noin 10 %:iin, Takala ym. 1996, Ahtiala ja Perttilä 2012), mikä lienee johtunut tietämyksen lisääntymisestä, hoito- ja ehkäisymerkien kehitymisestä ja erityisesti erikoispatojen yleistymisestä tehohoidossa.

Painehavariski ja patojen ominaisuudet ovat yhteydessä toisiinsa siten, että painehaavojen ennaltaehkäisyyn käytetään erikoispatoja, joiden ominaisuudet ja käyttäytymisen resuskitatiotilanteessa vaihtelevat (Tweed ym. 2001, Nishisaki ym. 2009, Noordergraaf ym. 2009, Cloete ym. 2011). Patat voivat joustaa (ilmätäytteiset ja polyuretaanipatat), jonka vuoksi ennen resuskitation aloittamista patjan ja potilaan väliin voidaan usein joutua asettamaan tukilevy antamaan lisätukea resuskitatiolla ja näin parantamaan resuskitation stabiliutta ja tehokkuutta (Noordergraaf ym. 2009, Cloete ym. 2011). Toisaalta patjan joustaminen voi lisätä resuskitation rasittavuutta (Jäntti 2010). Näistä syistä johtuen toivotaan potilaan olevan resuskitatiotilanteessa selällään vaakatasossa kovalla alustalla (Käypä hoito -suositus 2011).

Akuuttihoitoysiköissä ilmatäytteisiltä erikoispatojilta edellytetään pikatyhjennysventtiili (CPR-venttiili) olemaan alvyytystilanteita varten (Juutilainen ja Hietanen 2012). Osa patjoista on ilmatäytteisiä ns. avoimia järjestelmiä, jotka valmistajien ohjeiden mukaan täytyy tyhjentää (CPR-venttiili) resuskitatiota aloittaessa, jotta potilaan pohjaisi nopeasti, jolloin resuskitation suorittaminen olisi tehollisesti mahdollista. Osa patjoista on ilmatäytteisiä ns. suljettuja järjestelmiä, joihin on vain käyttäjien vaatimuksesta asennettu tyhjennysventtiili (CPR-venttiili) patjan tyhjentämiseksi, vaikka fysiikan laki mukaan tämä ei olisi suljetussa järjestelmässä välittömästi, koska ilma ei pääse karkaamaan niin kuin avoimessa järjestelmässä.

Tässä tutkimuksessa selvitetettiin saatavien keskinertaiseen painehavariskiin tarkoitettujen korkealuokkaisen polyuretaanipatjan sekä kahden dynaamisen, toimintaperiaatteitaan täysin erilaisen ilmapatjatyypin käyttäytymistä koeolosuhteissa (resuskitation kohteena rekisteröivä nukke) resuskitation yhteydessä. Tälläistä vertailua tarkasti määritellyillä patjatyypeillä ei ole koskaan suoritettu.

Menetelmät

Kokeellisen resuskitation suorittajat

Resuskitation suorittajina toimivat lähihoitajat (4 naista, 2 miestä), joilla kaikilla oli resuskitatiokokemusta ja jotka olivat opiskelemassa sairaanhoitajiksi. Resuskitatio suoritettiin polvillaan niin, että polvien alle oli sijoitettu pehmää alusta (kuva 1). Kunkin resuskitatiotorupeaman jälkeen jokainen koehenkilö ilmaisi resuskitation stabiliuden käyttäen Visual analog scale (VAS) -asteikkoja.

Paineluelvytys

Paineluelvytysohjeistuksessa noudatettiin voimassaolevia ohjeita (Käypä hoito -suositus 2011). Paineluelvytys suoritettiin polvillaan resuskitation tehon maksimoimiseksi (Kuva 1). Kunkin resuskitatiotorupeaman kesto oli 120 sekuntia.

Kokeellisen resuskitation onnistumisen seuraamiseen käytettiin SimMan® 3G simulaatiounkueva (nuken paino n. 40 kg, Leardal Medical, Norja). Nukke rekisteröi automatisesti painantatiheyden ja painannan syvyyden optoelektronikkaan perustuen. Kunkin resuskitatiotorupeaman jälkeen patojen (erityisesti ilmatäytteisten) annettiin stabilioitua uudelleen käyttökuntaan SimMan®-nuken ollessa patjalla ennen seuraavan resuskitatiotorupeaman aloittamista. Resuskitation suorittamisjärjestys oli kova lattia (kuva 1), polyuretaanipatja, Carital® Optima ja Nimbus® 3.

Kuva 1. Esimerkki kokeellisen resuskitation suorittamisesta. SimMan® 3G nukke FSA-maton päällä sijoitettuna pelkälle kovalle lattialle.

Patojen luokittelu ja käytetyt patjatyypit

Patat voidaan jakaa painehaavojen estokyvyn ja toimintaperiaatteittensa mukaan 4 luokkaan (Taulukko 1) (Soppi 2011/2013).

Taulukko 1. Makuualustojen tyypit ja toiminta, potilaan riskiluokka saada painehaava sekä toimenpiteet CPR-tilanteessa

Makuualustan typpi	Potilaan riskiluokka	Toimintatyyppi; toimenpiteet CPR-tilanteessa**
Tavanomaiset polyuretaanipatat*	Matalan riskin potilaat	Staattinen; levy patjan ja potilaan väliin ennen CPR:ää
Muut staattiset patat (esim, korkealuokkainen vaahamuovi/polyuretaanipatja, NPUAP & EPUAP 2009 ja säädetävä ilmakennorakenteiset petauspatat)	Matalan ja keskinkertaisen riskin potilaat	Staattinen; mahdollisesti levy patjan ja potilaan väliin ennen CPR:ää
Dynaamiset patat (esim, jatkuvatoimiset vaihtuvapaineiset ja automaattisesti säätyvät ilmakennorakenteiset petauspatat)	Keskinkertaisen ja korkean riskin potilaat	Dynaaminen, avoin ilmatäytteinen järjestelmä; levy patjan ja potilaan väliin ennen CPR:ää ja / tai patjan tyhjentäminen CPR-venttiiliin kautta ennen CPR:ää (valmistajan ohje)
Dynaamiset, potilaan asennon ja ruumiinrakenteen mukaan automaattisesti säätyvät	Korkean ja erittäin korkean riskin potilaat	Dynaaminen, suljettu ilmatäytteinen järjestelmä; CPR:n aloittaminen välittömästi#

* Yksi- tai kaksikerrospatja, keskimääräinen tiheys 35-65 kg/m³

** European Resuscitation Council Guidelines for Resuscitation 2010

Fysiikan lakiin mukaan suljetussa järjestelmässä patjan sisällä oleva paine nousee heti paineluelvytyksen alkaessa sellaiseksi, että elvytyksen pitäisi onnistua viiytyksettä, mutta tähän ei uskata. Tästä syistä patojin on tarvittaessa käyttäjien vaatimuksista asennettu CPR-venttiili.

Tavanomaiset polyuretaanipatat eivät sovellu tehoiloihin, mutta toimenpiteet niiden ja muiden staattisten patojen, kuten korkealuokkaisen vaahamuovipatja, yhteydessä CPR-tilanteessa saattavat olla samanlaiset (resuskitation aloittaminen välittömästi tai ennen sen aloittamista tukilevyn asettaminen patjan ja potilaan väliin).

Useiden korkean ja erittäin korkean riskin patojen toimintaperiaatteet eroavat toisistaan ratkaisevasti (Taulukko 1), mutta CPR-tilanteessa on käyttäjien toimesta edellytetty kuitenkin samanlaisia tai samantapaisia teknisiä järjestelmiä tai toimenpiteitä.

Ilmatäytteinen, dynaaminen, vaihtuvapaineinen patja, avoin järjestelmä (Nimbus® 3, koko; p*k*l = 208,5 x 21,5 x 89 cm, ArjoHuntleigh Health Care). Valmistajan ohjeiden mukaan patja on tyhjennettävä CPR-venttiiliin avulla ennen kuin elvytys voidaan aloittaa, koska kyseessä on ns. avoin järjestelmä. Lisäksi kaikissa tilanteissa nuken ja alustan väliin oli asetettu paineherkkä mittausmatto, jolla saadut tulokset tukevat tehtyjä johtopäätöksiä.

Tulokset

Kaikissa tilanteissa painannan tiheys vaihteli välillä 105 ja 120 /min ja painantasyvyys oli keskimäärin n. 45 mm (Taulukko 2).

Taulukko 2. Patjatyypin vaikutus painantatiheyteen ja painannan syvyyteen eri kokeellisen resuskitation tilanteissa

	Kova lattia	EkoUltra, korkealuokkainen vaahamuovipatja	Carital® Optima	Carital® Optima, kun CPR-toiminto oli käytössä#	Nimbus® 3, vaihtuvapaineinen modi käytössä, asetus pehmeä	Nimbus® 3, vaihtuvapaineinen modi käytössä, asetus pehmeä, kun CPR-toiminto oli käytössä#
Painannan tiheys/min (SD)	120.7 (11.3)	109.9 (8.3)	109.9 (8.6)	108.0 (5.1)	106.4 (9.9)	104.6 (5.6)
Painannan syvyys, mm (SD)	45.8 (5.3)	43.4 (8.3)	45.5 (6.9)	41.6 (10.5)	47.5 (7.1)	47.0 (5.8)

#Kun CPR-venttiili avattiin resuskitation käynnistyessä, virtasi ilmaa ulos patjasta koko 120 sekunnin pituisen resuskitation ajan.

Vain osa Nimbus 3:lla saaduista tuloksista raportoidaan tässä yhteydessä. Ilmapatjoilla painannan stabilius oli jonkin verran heikompi kuin kovalla alustalla tai vaahamuovipatjalla (Taulukko 3). Vaihtuvapaineisella patjalla CPR-venttiiliin käyttö näytti parantavan resuskitation stabiliutta. Tällöin sen stabiliteetti arvioitiin samalle tasolle kuin suljettu ilmatäytteinen erikoispatja ilman CPR-venttiiliä. Siirryttäessä vaihtuvapaineiselle patjalle resuskitation rasittavuus tuntui koehenkilöiden mielestä lisääntyväksi, mutta tästä ei kvantitoitu.

Taulukko 3. Koehenkilöiden kokema resuskitation stabilius mitattuna VAS-asteikolla

	Kova lattia	EkoUltra, korkealuokkainen vaahamuovipatja	Carital® Optima	Carital® Optima, kun CPR-toiminto oli käytössä	Nimbus® 3, vaihtuvapaineinen modi käytössä, asetus pehmeä	Nimbus® 3, vaihtuvapaineinen modi käytössä, asetus pehmeä, kun CPR-toiminto oli käytössä
VAS, mm (SD)	100* (-)	82.7 (10.2)	71.2 (18.7)	65.5 (19.1)	40.2 (24.1)	71.3 (20.2)

*100 tarkoitti maksimaalista stabiliutta. Vain osa Nimbus® 3:lla saaduista tuloksista raportoidaan tässä yhteydessä

Pohdinta

Käypä hoito -suositus ohjeistaa, että resuskitatiotilanteessa potilaan tulee olla selällään vaakatasossa kovalla alustalla (Käypä hoito -suositus 2011). Sairaaloissa tai akuttihoitoysiköissä tämä eikä edes kovan levyn asettaminen potilaan ja makuualustan väliin ole aina teknisestikään mahdollista. Tässä tutkimuksessa selvitetettiin resuskitation onnistumista täysin eri tyypillisillä patjoilla, kun vertailukohtana oli kova alusta.

Painantatiheyks oli riittävä ja verrattavissa kovaan alustaan riippumatta patjatyypistä, niiden eri asetuksista sekä siitä käytettiin pikatyhjennysventtiiliä (CPR-venttiili) vai ei. Tulokset ovat sopusoinnussa aiempien tulosten kanssa (Tweed ym. 2001, Perkins ym. 2003). Painantasyvyys jäi jonkin verran tavoitellusta 50 mm:stä (Käypä hoito -suositus 2011) riippumatta patjatyypistä tai CPR-toiminnon käytöstä, mikä saattaa johtua siitä, että nuken käyttäytyminen ei vastaa ihmiskehoa. Painantasyvydet olivat kuitenkin täysin saman tasoisia kuin aiemmissa nukella tehdynissä selvityskissä (Jäntti 2010). Patjan joustavuus saattaa vaikuttaa painantasyyteen, jopa niin että osa painanta- tehosta häviää, kun patja joustaa eikä riittävä todellista painantasyytytä tai tehokkuutta lainkaan voitaisi saavuttaa (Nishisaki ym. 2009, Noordergraaf ym. 2009, Jäntti 2010). Näissä aiemmissa tutkimuksissa patjatyypillä näytti olevan myös vaikutusta; tavanomainen sairaalapatja oli huonoin, kaksikerrospatja (ei kuitenkaan korkealuokkainen vaahamuovipatja)

jonkin verran parempi ja ilmapatja parhain tässä mielessä (Noordergraaf ym. 2009), joskin aiemmat tulokset ovat ristiriitaiset.

Kaikki patat olivat koitelanteessa asetettu kovalle alustalle, joten tilanne saattaa vielä jonkin verran muuttua, kun resuskitatio joudutaan suorittamaan sängyssä. Tällä saattaa olla merkitystä subjektiiviselle kokemukselle resuskitation stabiliudesta ja sen raskaudesta (Jäntti 2010). Tulokset antavat kuitenkin aiheen kyseenalaistaa, tarvitaanko esim. kovan levyn asettamista potilaan ja vaahamuovipatjan väliin resuskitation yhteydessä, silloin kun käytössä on ns. korkealuokkainen vaahamuovipatja (NPUAP ja EPUAP 2009). Samoin tämän tutkimuksen tulokset eivät puolla näkemystä, että ainakaan testatulta ilmatäytteisiltä erikoispatoilta akuttihoitoysiköissä pitäisi edellyttää CPR-venttiiliin käyttöä tai olemassaoloa elvytystilanteita varten (Juutilainen ja Hietanen 2012). Tilanne saattaa kuitenkin olla toinen, jos jatkuvatoimisen (avoin järjestelmä) ilmatäytteisen patjan paksuus ylittää 20-25 cm, jolloin resuskitation stabilius ja teho voivat karsia niin paljon, että resuskitation tehosuorittaminen ei ehkä ole mahdollista sängyssä ilman kovan levyn asettamista tai CPR-toimintoa. Toisaalta kuitenkin paksummalla ilmapatjalla CPR-toiminnon käyttäminen, jolloin patjan keskiosa tyhjenee nopeasti, voi saattaa pään loppiseen asentoon, että intubaatio taas vaikeutuu.

